

§ 12.

Kary podlegają przepisom art. 62 — 67 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda (magistrat, wydział powiatowy).

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez (magistrat, wydział powiatowy) w sposób w danej miejscowości przyjęty.

391.**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 15 kwietnia 1924 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) i w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 lutego 1924 r. w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w ustępie 4 § 1 rozporządzenia z dnia 6 lutego 1924 roku (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) zaświadczenie, stwierdzające pobranie z Państwowego Magazynu wyrobów tytoniowych kontyngentu rządowych wyrobów tytoniowych przez rejonowych hurtowników wydawać będą na ich żądanie, w zastępstwie państwowych magazynów ew. także najbliższe organa kontroli skarbowej. Obowiązkiem tych organów będzie wydawać te zaświadczenia po sprawdzeniu księgi poborowej hurtownika w podobny sposób jak państwowe magazyny. O każdorazowym wydaniu hurtownikowi zaświadczenia zawiadamić będzie odnośny organ kontroli skarbowej państwowego magazynu wyrobów tytoniowych, do którego dany hurtownik jest przydzielony. Kontrolę zaświadczeń, wydawanych hurtownikom przez organa kontroli skarbowej, przeprowadzać będą urzędnicy państwowych magazynów wyrobów tytoniowych przy sposobności lustracji przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 2. W wypadkach przewidzianych w § 2 ust. 5 rozporządzenia z dn. 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) będą mogli detaliczni sprzedawcy z miejscowości położonych w województwach, wymienionych w § 1 tego rozporządzenia, zakupywać wyroby tytoniowe prywatnych fabryk nie tylko wprost w tych fabrykach, lecz także w którejkolwiek z warszawskich rejonowych hurtowni tytoniowych, względnie hurtowni rejonowych położonych w siedzibie odnośnej fabryki.

§ 3. Rejonowym hurtownikom na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego zezwala się na sprowadzenie cygar z prywatnych fabryk wyrobów tytoniowych na całym obszarze Państwa i dalszą ich rozsprzedaż wedle norm dla sprzedaży wyrobów tytoniowych w województwie śląskiem obowiązujących.

Do zamówień w fabrykach prywatnych dołączać winni hurtownicy zaświadczenia miejscowych kompetentnych urzędów akcyz i monopolów stwierdzające, że posiadają istotnie koncesje na rejonowe hurtownie.

Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych, wysyłające cygara rejonowym hurtownikom na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego, dokumentować będą odnośne pozycje księgi magazynowej (rozchodowej), zamówieniem i powyższem zaświadczeniem.

§ 4. Postanowienia §§ 1, 2 i 5 rozporządzenia z dnia 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) w przedmiocie pobierania kontyngentu rządowych wyrobów tytoniowych nie dotyczą fabrycznych sklepów tytoniowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

392.**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 28 kwietnia 1924 roku

w sprawie zastosowania złotego do opłat stemplowych oraz podatku giełdowego — na całym obszarze Państwa z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34, poz. 351) zarządza się co następuje:

I. Opłaty stemplowe, przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1923 roku w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 256).

§ 1. Stawki opłat stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych, zawarte w taryfie, dołączonej do art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) jakoteż stawki opłat stemplowych, wymienione w art. 2, 3, 5, 6, 8 i 9 tej ustawy, oraz w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 21 stycznia 1924 roku (Dz. U. R. P. № 8, poz. 82), a ostatnio ustalone rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 194) oraz rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 3 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 231) przelicza się na złote w sposób następujący:

- a) Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do rozporządzenia niniejszego.
- b) Opłatę stemplową od pełnomocnictw, wymienioną w art. 2 ustępie pierwszym ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), względnie w § 1 ustępie pierwszym rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 299), zmienia się z kwoty 3.800.000 mk., na : 2 zł.; opłatę zaś od pełnomocnictw, wymienionych w art. 2 ustępie drugim po-